

Súd: Okresný súd Revúca
Spisová značka: 6C/187/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6815201454
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Šedivec
ECLI: ECLI:SK:OSRA:2015:6815201454.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Revúca sudcom JUDr. Miroslavom Šedivcom, v právnej veci navrhovateľa: RYCHLOMAT s. r. o., IČO: 47 083 972, sídlo Námestie Sv. Egídia 64, 058 01 Poprad, proti odporcovi: F. U. J., W. XX.XX.XXXX, M. F. XXX XX Q. XX, o zaplatenie 250,- Eur s prísl., takto

rozhodol:

Návrh navrhovateľa zamieťa.

Žiadny z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom podaným dňa 20.03.2015 proti odporcovi domáhal zaplatenia 323,50 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 250,- Eur od 21.07.2014 do zaplatenia na tom skutkovom základe, že medzi navrhovateľom ako veriteľom a odporcom ako dlžníkom bola dňa 20.06.2014 uzatvorená zmluva o pôžičke, na ktorej základe navrhovateľ poskytol odporcovi pôžičku vo výške 250,- Eur, ktorú sa odporca zaviazal vrátiť vrátane poplatku za spracovanie a poskytnutie pôžičky vo výške 50,- Eur a dohodnutého úroku 23,50 Eur v lehote 30 dní a to do 20.07.2014. Okrem poplatku za spracovanie úveru vo výške 50,- Eur odporca nezaplatil navrhovateľovi žiadnu čiastku. Navrhovateľ sa preto domáhal proti odporcovi zaplatenia istiny pôžičky vo výške 250,- Eur, úroku 23,50 Eur, a zmluvnej pokuty dojednanej vo výške 15,- Eur za každý deň omeškania s vrátením pôžičky, z ktorej si navrhovateľ uplatňoval časť vo výške 50,- Eur.

Na základe výzvy súdu navrhovateľ podľa § 172 ods. 7 O. s. p. písomným podaním zo dňa 31.03.2015 vzal podaný návrh späť v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty a navrhol vydať platobný rozkaz na sumu 273,50 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 21.07.2014 do zaplatenia. Podľa § 172 ods. 6 O. s. p. o čiastočnom späťvzátí návrhu navrhovateľom v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty súd nerozhodoval a predmetom konania zostal takto upravený posledný návrh navrhovateľa, v zmysle ktorého súd vydal vo veci platobný rozkaz č.k. 6C/187/2015-16 zo dňa 17.04.2015, ktorým takto upravenému návrhu navrhovateľa vyhovel v celom rozsahu a ktorý bol zrušený podľa § 174 ods. 2 O. s. p. včas podaným odôvodneným odporom odporcu, v ktorom odporca uviedol, že od navrhovateľa mal viacero podobných pôžičiek, ktoré zaplatil vždy včas, nezaplatil iba poslednú pôžičku a to z dôvodu, že navrhovateľ od odporcu pýtal „nehorázne úroky“, ktoré majú byť v rozpore so zákonom, a preto sa odporca rozhodol poslednú pôžičku navrhovateľovi nezaplatiť.

Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi predloženými navrhovateľom: zmluva o pôžičke č. I. 2, predžalobná výzva č. I. 3, všeobecné obchodné podmienky č. I. 4, zmluvy o pôžičke č. I. 48, 50, 52, 54, 53, potvrdenia o vrátení pôžičiek č. I. 49, 51, 53, 55, 57, na základe ktorých súd zistil nasledovný skutkový stav:

Navrhovateľ ako veriteľ a odporca ako dlžník uzatvorili dňa 20.06.2014 zmluvu o pôžičke, podľa obsahu ktorej sa navrhovateľ zaviazal odporcovi poskytnúť pôžičku vo výške 250,- Eur a to tým spôsobom, že pri poskytnutí pôžičky navrhovateľ odpočíta odporcovi od poskytnutej sumy 50,- Eur (odporca teda dostane len sumu 200,- Eur) a v lehote 30 dní odporca zaplatí navrhovateľovi 273,50 Eur. Istina pôžičky po odpočítaní poplatku vo výške 50,- Eur t.j. suma 200,- Eur bola odporcovi vyplatená v hotovosti pri uzatvorení zmluvy. Odporca navrhovateľovi okrem sumy 50,- Eur takto zaplatenej pri uzatvorení zmluvy a poskytnutí pôžičky (odpočítaním od istiny poskytnutej pôžičky navrhovateľom) nezaplatil viac nič. Uzatvorená zmluva o pôžičke ani všeobecné obchodné podmienky neobsahujú údaj o hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov poskytnutej pôžičky.

Rovnakým spôsobom na základe obsahovo rovnakých zmlúv o pôžičke, rovnako neobsahujúcich údaj o hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov poskytnutej pôžičky, boli navrhovateľom poskytnuté odporcovi aj ďalšie pôžičky:

a) na základe zmluvy o pôžičke zo dňa 16.12.2013 pôžička vo výške 350,- Eur s poplatkom za poskytnutie pôžičky odpočítaným pri poskytnutí pôžičky vo výške 52,50 Eur, reálne teda 297,50 Eur s povinnosťou odporcu zaplatiť navrhovateľovi 385,- Eur dňa 31.12.2013 (zaplatené 13.01.2014),

b) na základe zmluvy o pôžičke zo dňa 13.01.2014 pôžička vo výške 250,- Eur s poplatkom za poskytnutie pôžičky odpočítaným pri poskytnutí pôžičky vo výške 50,- Eur, reálne teda 200,- Eur s povinnosťou odporcu zaplatiť navrhovateľovi 295,- Eur dňa 12.02.2014 (zaplatené 10.02.2014),

c) na základe zmluvy o pôžičke zo dňa 12.02.2014 pôžička vo výške 250,- Eur s poplatkom za poskytnutie pôžičky odpočítaným pri poskytnutí pôžičky vo výške 50,- Eur, reálne teda 200,- Eur s povinnosťou odporcu zaplatiť navrhovateľovi 295,- Eur dňa 14.03.2014 (zaplatené 10.03.2014),

d) na základe zmluvy o pôžičke zo dňa 10.03.2014 pôžička vo výške 250,- Eur s poplatkom za poskytnutie pôžičky odpočítaným pri poskytnutí pôžičky vo výške 50,- Eur, reálne teda 200,- Eur s povinnosťou odporcu zaplatiť navrhovateľovi 295,- Eur dňa 09.04.2014 (zaplatené 11.04.2014),

e) na základe zmluvy o pôžičke zo dňa 11.04.2014 pôžička vo výške 250,- Eur s poplatkom za poskytnutie pôžičky odpočítaným pri poskytnutí pôžičky vo výške 50,- Eur, reálne teda 200,- Eur s povinnosťou odporcu zaplatiť navrhovateľovi 295,- Eur dňa 11.05.2014 (zaplatené 13.05.2014).

Podľa § 657 Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

Podľa § 658 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pri nepeňažnej pôžičke možno dojednať namiesto úrokov plnenie primeraného väčšieho množstva alebo vecí lepšej akosti, spravidla toho istého druhu.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

Podľa § 1 ods. 3 písm. l) zákona č. 129/2010 Z. z., spotrebiteľským úverom nie je úver, ktorý sa musí splatiť v lehote nepresahujúcej tri mesiace.

Podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa).

Podľa § 11 ods. 1 písm. e) zákona č. 129/2010 Z. z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

Podľa § 24 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom od 10.06.2013 do 31.05.2014, na iných veriteľov a na zmluvy o úvere alebo pôžičke, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom a ktoré sú poskytované inými veriteľmi spotrebiteľom, sa vzťahujú ustanovenia § 2, 3 a 4, § 6 až 8, § 9 ods. 1, 2, 9 a 10, § 11, 12, 14, 16, 17, 19, 23 a 25 a tohto paragrafu.

Podľa § 24 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom od 01.06.2014 do 31.08.2014, na iných veriteľov a na zmluvy o úvere alebo pôžičke, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom a ktoré sú poskytované inými veriteľmi spotrebiteľom, sa vzťahujú ustanovenia § 1 ods. 2 druhá veta, § 2, 3 a 4, § 6 až 8, § 9 ods. 1, 2, 9 a 10, § 11, 12, 14, 16, 17, 19, 23 a 25 a tohto paragrafu.

Podľa § 1a ods. 2 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. účinného od 01.09.2014, ak ide o poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi na obdobie kratšie ako tri mesiace alebo o poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi, ktorých výška nepresiahne 100 eur, je najvyššia prípustná výška odplaty zo sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov 30% ročne.

Podľa § 98 O. s. p., Vzájomným návrhom je i prejav odporcu, ktorým proti navrhovateľovi uplatňuje svoju pohľadávku na započítanie, ale len pokiaľ navrhuje, aby bolo prisúdené viac, než čo uplatnil navrhovateľ. Inak súd posudzuje taký prejav len ako obranu proti návrhu.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že medzi navrhovateľom a odporcom bola dňa 20.06.2014 uzatvorená zmluva o pôžičke s lehotou splatnosti 30 dní t.j. kratšou ako tri mesiace, takáto zmluva o pôžičke nie je spotrebiteľským úverom podľa § 1 ods. 3 písm. l) zákona č. 129/2010 Z. z. zároveň však aj takáto zmluva o pôžičke musí obsahovať náležitosti predpísané ustanovením § 9 ods. 1 a 2 zákona č. 129/2010 Z. z. (§ 24 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z.). Zmluva o pôžičke uzatvorená medzi navrhovateľom a odporcom dňa 20.06.2014 neobsahuje údaj o hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov tejto pôžičky, preto podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. považuje sa takto odporcovi poskytnutý spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov. Spotrebiteľský úver s lehotou splatnosti do troch mesiacov bolo možno poskytnúť aj v hotovosti avšak iba do 31.05.2014, od 01.06.2015 už nie je možné poskytnúť takýto úver v hotovosti (§ 24 ods. 1 v znení účinnom od 01.06.2014 v spojení s § 1 ods. 2 veta druhá zákona č. 129/2010 Z. z.), v hotovosti poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. e) zákona č. 129/2010 Z. z.). Odporca je teda z oboch týchto dôvodov (absencia údajov o hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov a poskytnutie pôžičky v hotovosti) povinný navrhovateľovi zaplatiť zo zmluvy o pôžičke zo dňa 20.06.2014 iba istinu tejto pôžičky.

Rovnakým následkom bezúročnosti a bezpoplatnosti odporcovi poskytnutých pôžičiek podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. v dôsledku absencie údajov o hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov pôžičky sú postihnuté všetky zmluvy o pôžičke uzatvorené medzi navrhovateľom a odporcom dňa 16.12.2013, 13.01.2014, 12.02.2014, 10.03.2014 a 11.04.2014 (tieto pôžičky ešte bolo možné poskytnúť v hotovosti), zo všetkých týchto zmlúv teda bol odporca povinný zaplatiť navrhovateľovi iba istinu poskytnutej pôžičky a nebol povinný platiť poplatky za poskytnutie pôžičky.

Spotrebiteľským úverom je nielen zmluva o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, ale aj zmluva o pôžičke podľa § 657 Občianskeho zákonníka (§ 1 ods. 2 veta prvá zákona č. 129/2010 Z. z.). Obmedzenie výšky odplaty za poskytnutie spotrebiteľských úverov s dobou splatnosti do troch mesiacov hranicou 30 % ročne zo sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov podľa § 1a ods. 2 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. je účinné až od 01.09.2014 a nevzťahuje sa teda na žiadnu zo zmlúv o pôžičke uzatvorených medzi navrhovateľom a odporcom. Výška odplaty resp. úroku do 31.08.2014 bola ponechaná zmluvnej voľnosti zmluvných strán s jediným obmedzením súladom s dobrými mravmi (napr. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Pokiaľ však odporca namietal, že navrhovateľ požaduje zaplatenie „nehorázných úrokov“ s ohľadom na uplatnenie zákonného následku bezúročnosti a bezpoplatnosti všetkých odporcovi poskytnutých pôžičiek bolo potom nadbytočné zaoberať sa primeranosťou výšky dojednanej odplaty.

Podľa zmluvy o pôžičke zo dňa 20.06.2014 sa navrhovateľ zaviazal odporcovi poskytnúť pôžičku vo výške 250,- Eur a to tým spôsobom, že pri poskytnutí pôžičky navrhovateľ odpočítal odporcovi od

dojednanej istiny sumu 50,- Eur (odporca teda dostal len sumu 200,- Eur) a v lehote 30 dní mal odporca zaplatiť navrhovateľovi 273,50 Eur (istina 200,- Eur a odplata 73,50 Eur). Istina pôžičky po odpočítaní poplatku vo výške 50,- Eur t.j. suma 200,- Eur bola odporcovi vyplatená v hotovosti pri uzatvorení zmluvy. Reálne takto odporcovi bola vyplatená suma 200,- Eur, ktorú mal odporca vrátiť spolu s ďalšou časťou odplaty vo výške 73,50 Eur. Odpočítanie poplatku vo výške 50,- Eur pri uzatvorení zmluvy od istiny poskytnutej pôžičky vo výške 250,- Eur reálne nemá žiadny ekonomický zmysel, pretože v končenom dôsledku povinnosť odporcu vrátiť navrhovateľovi istinu pôžičky stanovená sumou reálne odporcovi odovzdanej istiny pôžičky 200,- Eur zodpovedá povinnosti odporcu vrátiť navrhovateľovi istinu pôžičky uvedenú v zmluve vo výške 250,- Eur, z ktorej časť si odporca splnil zaplatením poplatku vo výške 50,- Eur pri uzatvorení zmluvy jeho odpočítaním od istiny pôžičky (odporca je teda takto tiež povinný vrátiť navrhovateľovi iba sumu 200,- Eur). Odporca navrhovateľovi zo sumy reálne poskytnutej istiny pôžičky vo výške 200,- Eur nezaplatil nič, je preto povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 200,- Eur.

Z vykonaného dokazovania zmluvami o pôžičke zo dňa 16.12.2013, 13.01.2014, 12.02.2014, 10.03.2014 a 11.04.2014 a dokladmi o zaplatení týchto pôžičiek mal súd preukázané, že odporcovi boli reálne poskytnuté pôžičky v celkovej sume 1.097,50 Eur (bez zohľadnenia fiktívneho poplatku za poskytnutie pôžičky plateného odpočítaním od zmluvne dohodnutej istiny pôžičiek) a na ich splnenie odporca navrhovateľovi zaplatil 1.565,- Eur. V konaní bolo zistené, že zo všetkých týchto zmlúv o pôžičke bol odporca povinný navrhovateľovi zaplatiť iba istinu poskytnutých pôžičiek v sume 1.097,50 Eur, v prevyšujúcej časti platením poplatkov spolu v sume 467,50 Eur preto odporca navrhovateľovi plnil bez právneho dôvodu a má tak proti navrhovateľovi vzájomnú pohľadávku na zaplatenie takto neoprávnené poskytnutého plnenia. Odporca svoje právo na zaplatenie tejto vzájomnej pohľadávky neuplatnil v konaní vzájomným návrhom, ktorým by sa voči navrhovateľovi domáhal zaplatenia konkrétnej sumy (467,50 Eur). Odporcu súd podľa jeho obsahu posúdil podľa § 98 O. s. p. ako započítaciu námietku, ktorou odporca namietol toto svoje právo k započítaniu voči návrhu navrhovateľa vo výške sumy odporcovi poskytnutej pôžičky na základe zmluvy o pôžičke zo dňa 20.06.2014, ktorú sa odporca rozhodol navrhovateľovi nevrátiť. Keďže z vykonaného dokazovania vyplynulo, že odporca má voči navrhovateľovi vzájomnú pohľadávku, ktorú namietol k započítaniu do výšky navrhovateľom žalovanej pohľadávky, súd návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol. O zvyšku odporcovej pohľadávky voči navrhovateľovi v sume 267,50 Eur už súd nerozhodoval, keďže odporca nepožadoval, aby mu bolo prisúdené viac, ako uplatnil navrhovateľ.

V konaní v celom rozsahu neúspešnému navrhovateľovi nárok na náhradu trov konania nevznikol, v konaní úspešný odporca si právo na náhradu trov konania neuplatnil, o trovách konania preto súd rozhodol tak, že žiadny z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresnom súde Revúca do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne v dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie musí mať náležitosti podľa § 205 ods. 1 O. s. p. a podľa § 42 ods. 3 O. s. p. Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami. V odvolaní sa má uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

a) v konaní došlo k nasledovným vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p.:

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,

- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
  - sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
  - účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
  - rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
  - súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
  - sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok).